

ArkivsakID.: 09/3393

Arkivkode: TI-&13

BARN-, UKESTILLINGER OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET
Arkivkode: 710
Dato: 02/5-2011
Saksnr: 20100193-106

Larvik
kommune

Saksnummer	Utvalg/komite	Møtedato
053/11	Kommunestyret	27.04.2011

HØRING - FORSLAG TIL TILTAK FOR RASKERE BOSETTING AV FLYKTNINGER

RÅDMANNENS FORSLAG TIL VEDTAK:

Larvik kommune uttaler følgende som høringsuttalelse til forslag til ny bosettingsordning:

1. Departementets forslag til bosettingsordning vil bryte med prinsippet om at bosetting av flyktninger er en frivillig oppgave for kommunene og at bosetting skjer basert på politiske vedtak i kommunen. Det åpnes for at staten kan tilvise flyktninger til kommunene. Politisk vilje til bosetting av flyktninger er viktig for integreringsarbeidet i kommunene, det forplikter befolkning, politikere og administrasjon.
2. Forslagene til tiltak kan gi andre økonomiske rammer for bosettingsarbeidet i kommunen ved at det foreslås avkorting i integreringstilskuddet tilsvarende det beløp staten vil betale for opphold i mottak eller omsorgssenter hvis kommunen ikke skaffer bolig innen 3 måneder etter utsøking til kommunen. Dette kan bety at en må leie inn dyrere boliger til bruk i bosettingsarbeidet. Det vil også påvirke flyktningers mulighet for raskt å bli økonomisk selvstendig.
3. Bosetting av flyktninger er en nasjonal oppgave som kommunene må delta for å løse. De økonomiske rammebetingelsene bør derfor være gode for å få til gode integreringsarbeid i kommunene.

27.04.2011 Kommunestyret

Møtebehandling:

Øivind Heyn framsatte følgende endringsforslag:

Pkt. 1:

Departementets forslag til bosettingsordning vil bryte med prinsippet om at bosetting av flyktninger er en frivillig oppgave for kommunene og at bosetting skjer basert på politiske vedtak i kommunen. Det åpnes for at staten kan tilvise flyktninger til kommunene. Politisk

vilje til bosetting av flyktninger er viktig for integreringsarbeidet i kommunene, men vi vil likevel ta avstand fra en slik påleggelse av oppgaver fremfor en anmodning.

Det ble votert over Øivind Heyns forslag som ble vedtatt med 20 mot 15 stemmer.

20 = H, Frp., Kr.F., 1 LL

15 = Ap., Sp., SV, V, 3 LL

Det var dermed ikke aktuelt å votere over rådmannens forslag pkt. 1.

Rådmannens forslag pkt. 2 og 3 ble enstemmig vedtatt med følgende redaksjonelle endring innledningsvis, forslått av Truls Vasvik:

Larvik kommune vil påpeke at kommunen alltid har imøtekommet IMDi sine anmodninger om bosettinger og uttaler følgende som høringsuttalelse til forslag til ny bosettingsordning

KST-053/11 Vedtak:

Larvik kommune vil påpeke at kommunen alltid har imøtekommet IMDi sine anmodninger om bosettinger og uttaler følgende som høringsuttalelse til forslag til ny bosettingsordning:

1. Departementets forslag til bosettingsordning vil bryte med prinsippet om at bosetting av flyktninger er en frivillig oppgave for kommunene og at bosetting skjer basert på politiske vedtak i kommunen. Det åpnes for at staten kan tilvise flyktninger til kommunene. Politisk vilje til bosetting av flyktninger er viktig for integreringsarbeidet i kommunene, men vi vil likevel ta avstand fra en slik påleggelse av oppgaver fremfor en anmodning.
2. Forslagene til tiltak kan gi andre økonomiske rammer for bosettingsarbeidet i kommunen ved at det foreslås avkorting i integreringstilskuddet tilsvarende det beløp staten vil betale for opphold i mottak eller omsorgssenter hvis kommunen ikke skaffer bolig innen 3 måneder etter utsøking til kommunen. Dette kan bety at en må leie inn dyrere boliger til bruk i bosettingsarbeidet. Det vil også påvirke flyktningers mulighet for raskt å bli økonomisk selvstendig.
3. Bosetting av flyktninger er en nasjonal oppgave som kommunene må delta for å løse. De økonomiske rammebetingelsene bør derfor være gode for å få til godt integreringsarbeid i kommunene.

SAKSBEHANDLER: Bente Nygård, NAV

SAMMENDRAG:

Barne-, likestillings og inkluderingsdepartementet sendte 31.01.11 ut på høring forslag til bosettingsordning for flyktninger med mål om raskere bosetting. Endringsforslaget tar primært sikte på å få kommunene til å ta et større ansvar for fordelingen av flyktninger seg imellom og gjennomføre rask bosetting av alle som får opphold. Det åpnes for at Fylkesmannen avgjør fordelingen dersom kommunene i et fylke ikke blir enige. Fylkesmannen gis da rett til å tilvise flyktninger til kommunen som plikter å motta den enkelte flyktning.

Høringsuttalelsen sier seg enig i målsettingen om rask bosetting, men er uenig i forslaget om å åpne for statlig tilvisning av flyktninger som kommunen plikter å bosette. Politisk vilje til å bosette flyktninger er viktig for integreringsarbeidet i kommunen. Uttalelsen er kritisk til forslaget om at dersom kommunen innen 3 måneder etter at de har mottatt oversikt over hvilke flyktninger de skal bosette, ikke har skaffet bolig til disse, kan integreringstilskuddet bli avkortet i størrelsesorden tilsvarende statens utgifter til opphold i mottak eller omsorgssentre.

Utviklingen i ventetid før bosetting er mest bekymringsfull når det gjelder enslig mindreårige. Dette har sammenheng med at det tar tid å bygge kompetanse og et faglig godt tilbud til denne målgruppen. I høringsuttalelsen redegjøres for et forslag for å møte denne utfordringen: Vestfold kommunene defineres som et kjerneområde for bosetting av enslig mindreårige. Hver kommune som bosetter enslig mindreårige bygger opp og innehar ulike tiltak/plasser slik at fylket som helhet blir mer fleksible i bosettingsarbeidet.

HANDLINGSROM:

Lov om introduksjonsordning og norskopplæring for nyankomne innvandrere.

Lov om sosiale tjenester i NAV.

Integreringstilskudd ved bosetting av flyktninger

Nasjonalt utvalg for mottak og bosetting av flyktninger

FAKTISKE OPPLYSNINGER:

Barne-, likestillings og inkluderingsdepartementet sendte 31.01.11 ut på høring forslag til bosettingsordning for flyktninger med mål om raskere bosetting.

Endringsforslaget tar primært sikte på å få kommunene til å ta et større ansvar for fordelingen av flyktninger seg imellom og gjennomføre rask bosetting av alle som får opphold.

Forslaget skal i større grad sikre at flyktninger bosettes innen de tidsmål som er satt. Videre skal forslaget sikre at flyktningene totalt sett, blir fordelt på kommunene på en best mulig måte. Det åpnes for at Fylkesmannen avgjør fordelingen dersom kommunene i et fylke ikke blir enige. Fylkesmannen gis da rett til å tilvise flyktninger til kommuner som plikter å motta den enkelte flyktning.

Larvik kommune har imøtekommet IMDi sine anmodninger om bosetting og hatt treårige avtaler. Langsiktige avtaler gir mulighet for planlegging og oppbygging av et godt mottaksapparat i kommunen. I 2010 fattet kommunen vedtak om økt bosetting på bakgrunn av en ny anmodning i en treårsperiode. Politisk vilje til å bosette flyktninger er viktig for integreringsarbeidet. Kommunale beslutninger ansvarliggjør befolkning, politikere og administrasjonen.

Forslaget bryter med prinsippet om frivillighet og at bosetting må bygge på politiske vedtak i den enkelte kommune. Det åpnes for statlig tilvisning av flyktninger som kommunen plikter å motta. Statlige pålegg vil kunne svekke grunnlaget for at hele kommunen deltar i integreringsarbeidet.

Bosetting av flyktninger er en nasjonal oppgave som kommunene må bidra til å løse. Kommunen er enig i målsettingen om rask bosetting. Diagrammene i høringsbrevet (s. 5-6) viser at gjennomsnittlig ventetid fra vedtak til bosetting de siste 3 årene har vært relativt stabil, i underkant av målsettingen om 6 måneder. For enslig mindreårige har gjennomsnittlig ventetid økt betydelig fra 3,9-5,7 måneder som er over målsettingen som på 3 måneder.

Det fremgår videre at det er en økning i antall flyktninger som har ventet på å bli bosatt mer enn henholdsvis 3 og 6 måneder siden 2007. Denne økningen må sees i sammenheng med økningen i antall bosatte flyktninger i perioden.

Kommunene har møtt utfordringen med økt bosettingsbehov og gjennomsnittlig ventetid har vært relativt stabil. Det mest bekymringsfulle er utviklingen når det gjelder enslig mindreårige. Derfor bør det sees nærmere på nye løsninger for å bosette denne gruppen.

Barnevernet i kommunen er ansvarlig for bosetting av enslig mindreårige og har kommet med følgende innsplitt i forhold til bosetting av denne gruppen:

"Forslag om at kommunene skal ta større ansvar for fordeling av flyktninger seg i mellom, rask bosetting og bestemte betingelser/vilkår vedrørende bosettingsvedtak for enslige mindreårige flyktninger:

Barneverntjenesten i Larvik kommune har siden 2003 bosatt enslige mindreårige flyktninger. Kommunen startet opp etter forespørsel og anbefaling fra UDI med ett døgnbemannet bofellesskap og har siden utvidet til tre døgnbemannede bofellesskap. Andre tiltak som plassering på hybel med oppfølging, fosterhjems plasseringer, folkehøgskole og andre tiltak blir også benyttet i bosettingsarbeidet.

Vi har brukt tid og ressurser på å starte opp tre døgnbemannede bofellesskap. Tilbudene er tilpasset en bestemt gruppe enslige mindreårige flyktninger (forhold som alder og sosial fungering er avgjørende). Vi har definert en målgruppe for bofellesskapene som kan kalles bestemte vilkår. Dette for å kunne tilpasse tilbudet i bofellesskapene, til de ungdommene som skal bo der. Dette gjenspeiler seg i bofellesskapet bemanning, planer og metoder. Kommunen er avhengig av å fylle opp plassene i bofellesskapene.

Det er også slik at vi blir oppfordret og utfordret til å opprette nye tiltak. Bufetat har i de senere år hatt et ønske om å bosette flere enslige mindreårige i fosterhjem. Larvik kommune har tatt utfordringen og brukt ressurser på å opparbeide seg kunnskap, kompetanse, erfaring innenfor fosterhjemsarbeidet. Av denne grunn ønsker derfor kommunen også å fortsette å plassere et visst antall av vår kvote i fosterhjem. Vi ønsker å understreke at å finne fosterhjem som matcher det enkelte barn er tidkrevende.

Staten ønsker rask bosetting. Barneverntjenesten ønsker å fylle opp sine ledige plasser i eksisterende tiltak for enslige mindreårige flyktninger, og er opptatt av det faglige rundt bosetting. Dette betyr også at vi ønsker å bruke tid for å evt. bygge opp nye tiltak på en god måte. Vi mener at dette også gir best gevinst både økonomisk og samfunnsmessig på lang sikt. Staten ønsker at kommunen sier ja til bosetting av enslige mindreårige flyktninger på et generelt grunnlag. Det er ønskelig at kommunen etter å ha sagt ja til bosetting, skal finne/plassere i egnet tiltak. Kommunen er på sin side avhengig av å bosette i de tiltakene som er bygget opp. Som nevnt tidligere er det ikke alle enslige mindreårige som kan nyttiggjøre seg av tilbudet i bofellesskap. Larvik kommune ser helt klart at det er negativt at kommunene skal kunne "velge" personer for bosetting, og at alle kommuner bør påta seg å bosette også personer med behov for spesiell tiltak. Poenget da er at det må være rom for å bruke tid på å finne/bygge opp et godt faglig tiltak. Barneverntjenesten i Larvik fikk f.eks. i fjor høst en forespørsel om å bosette to enslige mindreårige i et "sterktiltak", og har tatt utfordringen på det. I mars d.å er de på plass og tiltaket ser foreløpig ut til å fungere. Men, et slikt tiltak krever god planlegging, gode fagfolk, og krever ressurser ifht. både bolig, tid og økonomi. Det er derfor begrenset hvor "raskt" en slik bosetting kan forløpe.

Vi har også erfart at ungdom må flytte fra tiltaket, enten det er fosterhjem eller bofellesskap, fordi de trenger en annen oppfølging. Kommunene må derfor være fleksible og ha ulike tiltaksplasser. Det er likevel begrensninger i forhold til hvor stort omfang av ulike tiltakspakker og antall en kommune kan ha. Konsekvenser av feilplasseringer er at kommunen bruker mye tid på å finne andre egnede tiltak og at det tar lenger tid å bosette nye enslige mindreårige. Derfor er det viktig å kunne bruke tid på å si ja eller nei til en forespørsel om bosetting av enslige mindreårige som ser ut til å kreve ekstra oppfølging.

Konklusjon/anbefaling:

I forhold til enslige mindreårige flyktninger er det viktig å ha oversikt, samarbeide, koordinere og utnytte de ulike tiltakene kommunene har opparbeidet seg og har kompetanse på. Bestemte vilkår/ betingelser og tid, kommer som en naturlig følge av hva slags type tiltak kommunen har /eventuelt må bygge opp og hva slags type tiltak den enkelte enslige mindreårige har behov for.

I forhold til at fylkesmannen får tilvisningsrett og større rolle i bosettingsarbeidet, er et forslag å definere Vestfold kommunene som et kjerneområde for bosetting av enslige mindreårige flyktninger. Dette er også et forslag som kom fra IMDi for en god del år siden, men som det ikke ble noe mer av. Det er mange kommuner i Vestfold som bosetter. Hvis hver og en av oss representerer, bygger opp og innehar ulike tiltak/plasser for gruppen blir vi mer fleksible i bosettingsarbeidet. Oversikt over Vestfoldkommunenes antall/kvote og type tiltak/plasser må være oversiktlig og tilgjengelig for bosettingsansvarlig som bør koordinere bosettingsarbeidet.”

I høringsbrevet (s.5) pekes det på at selv om kommunene de siste årene har bosatt langt flere flyktninger enn tidligere, må mange flyktninger fortsatt vente for lenge på å bli bosatt.

Kommunen bosetter så raskt det er mulig. Mangel på egnede boliger er den største utfordringen i bosettingsarbeidet. Bedre rammebetingelser i arbeidet med å skaffe bolig vil bidra til at kommunene settes i stand til å motta flyktningene raskere. Husbankens boligtilskudd bør økes.

Høringsforslagets punkt VI, pkt. 8. *Dersom kommunen ikke, innen 3 måneder etter at de har mottatt oversikt over hvilke flyktninger de skal bosette, ikke har skaffet bolig til disse, kan integreringstilskuddet bli avkortet i en størrelsesorden tilsvarende statens utgifter til opphold i mottak eller omsorgssentre.*

Kommunen arbeider kontinuerlig med å skaffe boliger til bruk i bosettingsarbeidet. I dette arbeidet legges det vekt på å anskaffe boliger med nøktern standard til en pris som er overkommelig for flyktningene. Flyktningen skal selv dekke sin husleie når de får introduksjonsstønad. Det er et mål at supplerende sosialstønad skal ytes i minst mulig grad. Med endringsforslaget åpnes det for et større press på å skaffe dyrere boliger, ved at kommunen får trekk i integreringstilskuddet eller at Fylkesmannen leier boliger. Dette vil kunne medføre høyere husleier for flyktningene, flere søknader om supplerende sosialhjelp. Målet med introduksjonsloven er å styrke nyankomne flyktnings mulighet for deltakelse i yrkes- og samfunnslivet, samt deres økonomiske selvstendighet. Denne endringen kan bli til hinder for å nå dette målet i introduksjonsordningen.

I Larvik kommune er det et desentralisert statlig mottak for asylsøkere. De konkurrerer i samme boligmarked, men betaler høyere leie enn det kommunen synes er akseptabelt for sine leieforhold. Det bør utredes hvordan UDI og kommunene kan samarbeide nærmere om de innleide boligene for å få en smidig overgang til kommunen når flyktningene får opphold, for eksempel ved at kommunen overtar leieforhold. Det betyr at prisen må samordnes mellom kommune og desentraliserte mottak. En slik ordning kan gi kortere ventetid i mottak.

En annen årsak til at mange flyktninger fortsatt må vente lenge på å bli bosatt antas å være at mange kommuner fortsatt knytter bestemte betingelser eller vilkår til sine bosettingsvedtak.

Blant de som må vente lenge er personer med ressurskrevende tjenester.

Kommunen har i samarbeid med IMDi bosatt flere ressurskrevende flyktninger. Dette er bosettinger som trenger god forberedelse og oppbygging av et tjenesteapparat for å kunne gi en kvalitativ god tjeneste. Dette tar tid. Det kan også bli en økonomisk utfordring for kommunen ut over den perioden kommunen mottar ekstratilskudd. En forenkling og styrking av ekstratilskuddsordningen kan motivere kommuner til å bosette denne gruppen.

Departementet ønsker særlig synspunkter på punkt VI og VII i høringsbrevet.

Punkt VI. Forslag Til endring i dagens ordning:

1. "Nasjonalt utvalg for mottak og bosetting av flyktninger" fastsetter hvor mange flyktninger kommunene totalt sett skal anmodes om å bosette kommende år, og fordeler behovet fylkesvis. *Dette er i samsvar med dagens ordning*
2. Fastsettelsen fra nasjonalt utvalg oversendes KS i fylket som lager forslag til fordeling på kommunene i fylket med IMDi som sekretariat. *I dag avgjør IMDi regionale enheter, i samarbeid med KS, hvilke kommuner som skal anmodes om å bosette flyktninger, samt hvor mange flyktninger hver kommune skal anmodes om. Vurderingen gjøres ut fra folketall, arbeidsmarkedet, kommunens kompetanse på bosettings- og integreringsarbeid og kvaliteten på dette arbeidet. Endringen gjøres for å tydeliggjøre at kommunene tar et større ansvar for bosettingen. I KS sin høringsuttalelse pkt. VI , pkt. 2 sier KS at det ikke er aktuelt å overta ansvaret IMDi har i dag om å anmode den enkelte kommune, og KS vil også presisere at forutsetningen for KS sin deltakelse i dagens modell er at bosettingen er helt og fullt basert på frivillighet for den enkelte kommune.*
3. Dersom alle kommunene i fylket er enige i forslaget til fordeling, gjennomføres bosettingen deretter. Dersom det er uenighet om fordelingen innen et fylke, innkaller fylkesmannen i det angjeldende fylke kommunene som er blitt anmodet om å motta flyktninger til møte om saken for at kommunene i fylket skal bli enige om fordelingen. *Hvem skal delta i møtet og med hvilket mandat?*
4. Dersom kommunene i et fylke ikke blir enige, avgjør Fylkesmannen i fylket fordelingen. Fylkesmannen gis da rett til å tilvise flyktninger til kommuner som plikter å motta den enkelte flyktning. *Dette bryter med prinsippet om frivillighet i bosettingsarbeidet og at bosetting må skje etter politiske vedtak i kommunen. Politisk vilje til å bosette flyktninger er viktig for integreringsarbeidet i kommunen. Kommunale beslutninger ansvarliggjør befolkning, politikere og administrasjon.*
5. Fylkesmannens tilvisningsrett skal bare brukes dersom staten anser det nødvendig for å klare å bosette det antall flyktninger det er behov for.
6. Fylkesmannen skal søke å unngå å bruke tilvisningsretten til kommuner som kan vise til tungtveiende grunner for å reservere seg mot å ta i mot flyktninger.
7. Kommunene skal gis rimelig tid (inntil 3 måneder) til å forberede seg på å motta flyktningene de er blitt enige om å bosette eller er blitt tilvist. *Som tidligere nevnt er det ikke mangel på vilje som gjør at kommunen ikke klarer å nå bosettingsantallet, men i stor grad mangel på bolig.*
8. Dersom kommunen ikke, innen 3 måneder etter at de har mottatt oversikt over hvilke flyktninger de skal bosette, ikke har skaffet bolig til disse, kan integreringstilskuddet bli avkortet i en størrelsesorden tilsvarende statens utgifter til opphold i mottak eller omsorgssentre. *Kommunen er kritisk til at staten skal overføre kostnader til kommune på denne måten. Å bosette flyktninger er en nasjonal oppgave og staten bør fullfinansiere det arbeidet som gjøres i kommunene.*

VII. Økonomiske og administrativ konsekvenser av endringer i ordningen.

Raskere bosetting vil på sikt redusere den gjennomsnittlige oppholdstiden i mottak og omsorgssentre og derved redusere statens utgifter. Det er imidlertid fare for at kommunen vil få høyere utgifter ved gjennomføring av den foreslåtte bosettingsmodellen ved at en må finne dyrere boligløsninger og en risiker å miste deler av integreringstilskuddet. Dette kan påvirke kvaliteten i integreringsarbeidet.

Det hevdes at samlet sett bør en slik omlegging av bosettingsmodellen innebære en administrativ forenkling og effektivisering. Det er vanskelig å se denne effektiviseringsgevinsten når kompetansen i bosettingsarbeidet i IMDi skal bygges ned og i neste omgang bygges opp hos Fylkesmannen. I overgangen vil kommunene være den skadelidende part. KS sier i sin høringsuttalelse at det ikke er aktuelt å overta ansvaret IMDi har i dag om å anmode den enkelte kommune om bosetting. KS presiserer at forutsetningen for KS sin deltakelse i dagens modell er at bosetting er helt og fullt basert på frivillighet for den enkelte kommune. Kommunen er stort sett godt fornøyd med samarbeidet med IMDi i bosettingssaker slik det fungerer i dag. Gjennom dialog forsøker en å finne gode løsninger for den enkelte flyktning.

MILJØFAKTORER:

Saken har ingen miljømomenter/ -konsekvenser.

ØKONOMISKE KONSEKVENSER:

Forslaget til ny bosettingsordning kan medføre reduksjon i kommunens inntekter knyttet til arbeid med bosetting og integrering. Kommunen risikerer avkorting av integreringstilskuddet tilsvarende statens utgifter til opphold i mottak eller omsorgssentre. Husleiene i boliger som benyttes i bosettingsarbeide kan stige, noe som kan medføre at flyktningene i større grad må søke supplerende sosialhjelp. Dette vil øke kommunens utgifter i bosettingsarbeidet.

KONSEKVENSER FOR NÆRMERE DEFINERTE GRUPPER

Forslaget kan bety raskere bosetting for flyktninger som har fått innvilget opphold, men med høyere utgifter til husleie kan det ta lenger tid før flyktninger blir økonomisk selvstendige.

ALTERNATIVE LØSNINGER:

Det kan utarbeides et hørings svar som slutter seg til tiltakene som foreslås i høringsbrevet.

VURDERINGER OG KONSEKVENSER:

Rådmannen har i annen sammenheng tidligere gitt uttrykk for en prinsipiell holdning til at fordeling av flyktninger som har fått innvilget opphold kunne vært avgjort sentralt. Dette måtte forutsette en generell finansiering i kommunens rammer. Da kunne kommunene konsentrert seg om oppgaven i stedet for å drøfte hvor mange det er riktig å ta i mot i hver enkelt kommune. Denne høringen dreier seg imidlertid om en modell som ikke handler om en så gjennomgripende endring. Forslag til uttalelse er derfor knytta opp mot de enkelte punktene i høringen som medfører endring.

Departementets forslag til bosettingsordning vil bryte med prinsippet om at bosetting av flyktninger er en frivillig oppgave for kommunene og at bosetting skjer basert på politiske vedtak i kommunen. Det åpnes for at staten kan tilvise flyktninger til kommunene. Politisk

vilje til bosetting av flyktninger er viktig for integreringsarbeidet i kommunene, det forplikter befolkning, politikere og administrasjon.

Forslagene til tiltak kan gi andre økonomiske rammer for bosettingsarbeidet i kommunen ved at det foreslås avkorting i integreringstilskuddet tilsvarende det beløp staten vil betale for opphold i mottak eller omsorgssenter hvis kommunen ikke skaffer bolig innen 3 måneder etter utsøking til kommunen. Dette kan bety at en må leie inn dyrere boliger til bruk i bosettingsarbeidet. Det vil også påvirke flyktningers mulighet for raskt å bli økonomisk selvstendig. Bosetting av flyktninger er en nasjonal oppgave som kommunene må delta for å løse. De økonomiske rammebetingelsene bør derfor være gode for å få til godt integreringsarbeid i kommunene.

Vedlegg:

Dok.nr	Tittel på vedlegg
455733	Følg brev - KS oppfordrer til å gi hørings svar.DOC
455734	Høring- forslag om ny bosettingsmodell.pdf

Journalposter i arkivsaken - uttrykte vedlegg

Nr	T	Dok.dato	Avsender/Mottaker	Tittel
1	I	22.04.2009	Fylkesmannen i Vestfold	Høring - Forslag til tiltak for raskere bosetting av flyktninger
2	I	31.01.2011	Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartement	Høringsbrev. Forslag til bosettingsordning for flyktninger med mål om raskere bosetting